

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **L. K.**
t.č. ve Věznici Valdice, nám. Míru 55, 507 11 Valdice
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Preclíkem
sídlem Velké Náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**
sídlem Havlíčkovu nábřeží 34, 728 81 Ostrava

o ochraně před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou k poštovní přepravě dne 24.5.2017 domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Žalobce uvedl, že žalovaný navrhl, aby provedením exekuce vůči žalobci byl pověřen soudní exekutor, aniž žalovaný vyčerpал své možnosti daňové exekuce. Žalobce se o tom dozvěděl z doručených exekučních příkazů dne 7.6.2016. Žalobce dne 3.4.2017 vyzval žalovaného, aby navrhl zastavení exekuce vedené soudním exekutorem a aby žalovaný jako správce daně postupoval při vymáhání podle daňového řádu sám. Žalobce k výzvě soudu sdělil, že podle něj je nezákonným zásahem také již samotný postup žalovaného, který svěřil vymáhání dané pohledávky soudnímu exekutorovi, nicméně vzhledem k uplynutí subjektivní lhůty pro podání takové správní žaloby navrhl, aby soud určil, že nevyhovění žalobcově výzvě ze dne 3.4.2017 k podání návrhu na zastavení exekuce vedené u soudního exekutora je nezákonným zásahem.
2. Žalovaný se k věci nevyjádřil.
3. Z 5 připojených vymáhacích spisů soud zjistil, že žalovaný jako oprávněný podal dne 29.4.2014 návrh na vymození částky celkem 192 173 Kč s tím, aby provedením exekuce vůči žalobci byl pověřen soudní exekutor Mgr. J. H. Tento soudní exekutor vydal 21.4.2016 exekuční příkazy k vymození uvedené částky prodejem movitých věcí povinného a srážkami z příjmů. Žalobce poté dne 9.6.2016 navrhoval zastavení exekuce, a dne 13.2.2017 podal žalovanému podnět k podání návrhu na zastavení exekuce s tím, aby částku vymáhal žalovaný sám daňovou exekucí (doručeno žalovanému 15.2.2017). Žalovaný oznámil soudnímu exekutorovi svůj nesouhlas. Poté 11.4.2017 zaslal žalovaný soudnímu exekutorovi ještě další žalobcův přípis nazvaný „výzva ke zpětvzetí exekučního návrhu“ a trval na názoru, že je proti zastavení exekuce.
4. Krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době tvrzeného zásahu (§ 87 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví dovodila, že nezákonným zásahem může být podání návrhu na exekuci, resp. volba způsobu vymáhání prostřednictvím soudního exekutora, s tím, že následující exekuční řízení představuje již jen důsledek takového postupu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ – ze dne 21.2.2017 č.j. 8 As 26/2016-54, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22.8.2017 č.j. 62 A 113/2017-54). Pro další úvahy soudu má zásadní význam rozsudek NSS ze dne 13.1.2016 č.j. 1 As 232/2015-44, který se velmi přiléhavě zabýval rozlišením různých typů zásahů, vycházel přitom z rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 13.10.2015 č.j. 7 As 107/2014-53. NSS v uvedeném rozsudku řešil situaci, kdy stavební úřad neshledal důvody pro zahájení řízení z úřední povinnosti a sdělil to podatelům podnětu. K dalšímu, totožnému podnětu, zopakoval úřad, že neshledal důvody pro zahájení řízení. Tuto situaci vyhodnotil NSS jako jednorázový zásah (spočívající v nezahájení řízení) s trvajícím následky. Lhůta pro soudní žalobu se proto odvíjela od prvního sdělení stavebního úřadu podatelům podnětu. NSS se pro odlišení zabýval také dalšími typy zásahu, a to zásahem opakujícím se (kdy každý z nich je obsahově odlišný, reaguje na obsahově rozdílné podněty) a zásahem trvajícím (spočívajícím např. v nedostatečné ochraně ovzduší po určitou dobu). Soud pro úplnost dodává, že ústavní stížnost proti tomuto rozsudku byla odmítnuta (sp. zn. IV. ÚS 952/2016).

Shodu s prvopisem potvrzuje

6. V nyní řešené situaci má krajský soud za to, že (nezákonným) zásahem by mohla být volba žalovaného, aby exekuci vůči žalobci provedl soudní exekutor, což je typově jednorázový zásah, o němž se žalobce dozvěděl podle vlastního sdělení z doručených exekučních příkazů dne 7.6.2016 – proti tomuto zásahu však žalobu nepodal ani v zákonné lhůtě podle § 84 odst.1 s.ř.s. ani nyní v rámci této žaloby. Skutečnost, že žalovaný v roce 2017 nevyhověl podnětu, aby žalovaný podal návrh na zastavení exekuce a vedl ji sám, nelze přitom označit za opakovaný zásah, neboť nesplňuje podmínky vymezené shora uvedeným rozsudkem NSS č.j. 1 As 232/2015-44, když žalobce stále opakuje tytéž důvody, pro které nesouhlasí s postupem žalovaného při volbě způsobu vymáhání. V daném případě se nejedná ani o zásah trvající, když zde trvají pouze následky jednorázové volby žalovaného. Na okraj soud dodává, že tyto závěry nepovažuje za rozporné ani s tím, jak na zásahy a jejich trvání v čase nahlížel Ústavní soud v nález ze dne 15.5.2018 sp. zn. II.ÚS 635/18, neboť ten se zabýval odlišnou skutkovou situací, v níž skutečně šlo o zásah trvající, přičemž v nálezu soud neřešil ucelenou tematiku typů zásahů a k jednorázovým zásahům s trvajícím následky uvedl pouze v bodě 33, že „skutečnost, že určitá událost má závažné důsledky rozložené v čase, však automaticky neznamená, že vytváří trvající situaci.“
7. S ohledem na výše uvedené závěry soud žalobu v souladu s § 87 odst.3 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.
8. V řízení byl procesně úspěšný žalovaný (§ 60 odst.1 s.ř.s.), tomu však podle obsahu spisu žádné náklady soudního řízení nevznikly, soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
9. Žalobci bylo usnesením ze dne 17.8.2017 č.j. 22 A 104/2017-15 přiznáno osvobození od soudních poplatků a ustanoven mu zástupce z řad advokátů. V souladu s § 60 odst. 4 s.ř.s. soud nepřiznal státu právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci, když tento byl osvobozen od soudních poplatků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. března 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje